17 Ιανουαρίου 2018

Η θάλασσα «χάνει την ανάσα της»: Δεκαπλασιάσθηκαν οι θάλασσες χωρίς οξυγόνο

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

Πηγή: Pixabay

Όλο και πιο δύσκολα «αναπνέουν» οι ωκεανοί της Γης, καθώς λιγοστεύει το οξυγόνοτους. Μέσα στα τελευταία 50 χρόνια έχει αυξηθεί πάνω από τέσσερις φορές η ποσότητα του νερού των ανοικτών θαλασσών που έχουν μηδενικό οξυγόνο, σύμφωνα με μια νέα διεθνή επιστημονική έρευνα.
Διαβάστε επίσης

Παράλληλα, στα παράκτια ύδατα και στις κλειστές θάλασσες οι περιοχές με χαμηλό έως μηδενικό οξυγόνο έχουν τουλάχιστον δεκαπλασιασθεί από το 1950 έως σήμερα.

Οι ερευνητές της ομάδας GO2NE (Global Ocean Oxygen Network) της Διακυβερνητικής Ωκεανογραφικής Επιτροπής του ΟΗΕ, με επικεφαλής τη Ντενίζ Μπράιτμπουργκ του Ερευνητικού Περιβαλλοντικού Κέντρου Σμιθσόνιαν, που έκαναν τη σχετική δημοσίευση στο περιοδικό “Science”, προβλέπουν ότι το οξυγόνο θα συνεχίσει να μειώνεται ακόμη και έξω από τις ζώνες ανόδου της θερμοκρασίας του πλανήτη.

Η άνοδος της θερμοκρασίας των επιφανειακών υδάτων λόγω της κλιματικής αλλαγήςκαθιστά πιο δύσκολο για το οξυγόνο να εισχωρήσει βαθύτερα στο νερό. Επιπλέον, καθώς ο ωκεανός θερμαίνεται, διακρατεί συνολικά λιγότερο οξυγόνο.

Η κατάσταση επιδεινώνεται πιο κοντά στις ακτές εξαιτίας των απορροών θρεπτικών συστατικών, που από την ξηρά καταλήγουν στα νερά, με αποτέλεσμα τον πολλαπλασιασμό των μικροφυκών και του πλαγκτού, που απορροφούν το θαλάσσιο οξυγόνο.

Για να σταματήσει αυτή η συνεχής μείωση του οξυγόνου, οι επιστήμονες τόνισαν ότι ο κόσμος πρέπει να καταβάλει μεγαλύτερες προσπάθειες για να θέσει υπό έλεγχο τόσο την κλιματική αλλαγή όσο και τη ρύπανση των θαλασσών με θρεπτικά συστατικά (ευτροφισμός).

«Το οξυγόνο είναι ουσιώδες για τη ζωή στους ωκεανούς. Η μείωση του συγκαταλέγεται ανάμεσα στις πιο σοβαρές επιπτώσεις των ανθρωπίνων δραστηριοτήτων στο περιβάλλον της Γης», δήλωσε η Μπράιτμπουργκ.

«Περίπου το μισό οξυγόνο της Γης προέρχεται από τον ωκεανό. Όμως οι συνδυασμένες επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής και της θαλάσσιας ρύπανσης με θρεπτικά συστατικά αυξάνουν σημαντικά τον αριθμό και το μέγεθος των “νεκρών” ζωνών στον ανοιχτό ωκεανό και στα παράκτια ύδατα, όπου το οξυγόνο είναι

ανεπαρκές για να υποστηρίξει το μεγαλύτερο μέρος της θαλάσσιας ζωής», επισήμανε ο Βλαντιμίρ Ριαμπίνιν, εκτελεστικός γραμματέας της Διακυβερνητικής Ωκεανογραφικής Επιτροπής.

Στις συνεχώς διευρυνόμενες “νεκρές” θαλάσσιες ζώνες το οξυγόνο μειώνεται σε βαθμό που πολλοί θαλάσσιοι οργανισμοί ασφυκτιούν και πεθαίνουν, με αποτέλεσμα τα ψάρια να αποφεύγουν αυτές τις ζώνες. Πέρα όμως από το πρόβλημα στις ζώνες αυτές, ακόμη και μικρότερες μειώσεις των επιπέδων του οξυγόνου μπορούν να “φρενάρουν” την ανάπτυξη των ζώων της θάλασσας, να εμποδίσουν την αναπαραγωγή τους και να τους προκαλέσουν αρρώστιες ή και πρόωρο θάνατο.

Ακόμη, η μείωση του οξυγόνου μπορεί να πυροδοτήσει την έκλυση επικίνδυνων χημικών ουσιών όπως το οξείδιο του αζώτου (ένα «αέριο του θερμοκηπίου» έως 300 φορές ισχυρότερο από το διοξείδιο του άνθρακα) και το τοξικό σουλφίδιο του υδρογόνου. Παρόλο που μερικά πλάσματα καταφέρνουν να τα βγάζουν μια χαρά πέρα στις ‘νεκρές’ ζώνες, συνολικά η βιοποικιλότητα σε αυτές συνεχώς περιορίζεται.

Πηγή: cnn.gr